

ראש השנה הוא אחד מימי הציון האפקטיבי של אור השנה שלנו. יום מיוחד בו כולנו מתאחדים סביב שלחן משפחתי דומה וכמאמר השיי של נטאי סארי מתפללים ומקווים "שיפה ולונה תהיה השנה אשר מתחילה לה היום".

כל שנה מתחילה אולי הסימן שאליה אבא עצמך ההתחלה פותחת אצלנו משהו הנפש הופכת אותנו לאופטימיים ומאלה כמעט באופן אוטומטי את החיוך אל הפנים. ראש השנה מהווה עבורנו פתיחת דלת-אופציה: אנחנו בטקס יוצאים אך ועצמנו נצליח לראש אותה אבא לפחות בשלבי הראשונים וכולנו יבואים לשמות. הלי באלות. אל עצמך פתיחתה.

אחרי שהתחלנו בימי אלו הסיכוס השנה הקודמת השתדלנו לפנות את הטעויות ולס את ההצלחות. בראש השנה אנחנו מתחילים להסתכל קדימה- אל העתיד: התחילת התשובה שלנו נפתח שלה חזש.

במה נברך....ומה נאחל....

נברך את המשפחות שהתקבלו לחברות ובחרו בחיים של שותפות וערבות הדדית. נאחל להמשך קליטת משפחות צעירות לחברות בקיבוץ, מהלך כה חשוב וחיוני לקיומנו, המבטא את חזרתו של הקיבוץ להיות אטרקטיבי ומבוקש ע"י עשרות בני משפחות הפונים להצטרף אלינו ולהיות שותפים להוויה הקיבוצית המתחדשת והמשתנה והרוצים לבנות את ביתם על אדמת הקיבוץ.

אולם כל נשלה את עצמנו, אנו חיים על זמן שאול ובאם לא תמצא הנוסחה הגואלת בה "המינהלי" יואיל להסיר מעלינו את רוע הגזירה ויפסיר את היתרי הבנייה, הזדמנות זו תחלוף וייתכן שאז אנו נדרש למצוא תשובה הולמת ואפשרית לבנינו הפונים להתקבל לחברות, כי הם לא יחכו כאשר האופק רחוק ולא ברור.

נאחל לענפי החי, הצומח והתעשייה שימשיכו לשגשג ולהתפתח ויצרו מקומות תעסוקה ופרנסה ומקורות הכנסה שיאפשרו לנו לקיים את רמת החיים שבחרנו. ואכן, השנה השקענו בתשתיות הדרכים, החשמל והמים, שיפצנו את המרפאה, ומתחילים בעבודות במטבח.

נאחל לנו שנדע לעצב ולייצר מערכת יחסים של שותפות והבנה בינינו לבין תושבי ההרחבה, כי אם לא נשכיל למצוא את המכנה לחיים משותפים, תוך וויתורים הדדים, הנזקים יהיו בלתי הפיכים וגם "הדרך המקשרת" שתבנה לא תעשה זאת. אולם, עיקר המאמץ בשנים הקרובות חייב להיות מופנה לטיפול מנהיגות צעירה, משלנו. כי קהילה שלא תדע לטפח מנהיגות מבין חבריה, לא תשרוד וסופה נגזר.

מראש. חשוב והכרחי להיעזר בכוחות מקצועיים חיצוניים, אך זה חייב להיעשות בתבונה ובאיזון המתאים, כי מהם לא תצמח המנהיגות לה אנו מייחלים. עלינו להשקיע משאבים ומאמצים בהכשרת שדרת ניהול צעירה של בנינו ובנותינו שייקחו בהדרגה ובאחריות, תוך מספר שנים, את הגה הניהול החברתי כלכלי שלנו, בהנחיה וליווי של הדור הוותיק.

קליטת המשפחות הצעירות ועיצוב מנהיגות צעירה ומובילה, השזורות אחת בשניה, אלה הן שתי המשימות המרכזיות שיעמדו בפנינו בשנים הקרובות, אשר כה חיוניות לעתידו של הקיבוץ ונקווה ונאחל שנוכל ונצליח.

ולבסוף, נברך ונודה לאותם עשרות חברות וחברים הנושאים בעול יומם וליל, בדאגה לקיומה של קהילתנו הקיבוצית

חג שמח ושנה טובה, שלומי שקד.

תשע"ו השנה שהייתה

בתשע"ו, המשיכה המגמה של התרחקות אורחות חיינו מאלו בהם התנסינו בקבוץ השיתופי. מודגשים ערכים אינסטרומנטליים כאיכות חיים, השגיות וצבירת נכסים למען בטחון כלכלי. ממשיכה להתרחש אינדיבידואליזציה של חיי הקבוץ, משקל היחיד והמשפחה מוסיף לעלות והסולידריות הצטמצמה.

בעלי התפקידים החיצוניים המשיכו בניהול הקהילה וצומצמה התייחסות לחבר, משאלותיו וצרכיו.

נמשך הוויתור על ההזדהות עם מוסדות הקהילה וגבר אי האמון כלפי בעלי התפקידים המרכזיים.

נמשך הצמצום בשיחות הקבוץ ובשיח בין החברים, רק מעוט של חברים עדיין משקיע למען הכלל.

כאמור, מרבית החברים לא מעורבים בנעשה, אך רובם עדיין מבקשים מידע על המתרחש בענפי המשק והקהילה. הבקשה למידע נענתה במסורה, חלק מהחברים הביעו את מורת רוחם על כך, בהרגשה שהקבוץ לא שייך להם יותר.

יחד עם זה נשמעו קולות של חברים, המסתייגים מתהליכי ההסתגרות ומבקשים שייכות קהילתית, לא על חשבון האינטרסים הפרטיים, כך זוכה צוות ענף המזון לברכת הכל. כאשר נוסף על ארוחות הצהריים וארוחות שישי (בברנץ' ובערב) מאפשר את קיומו של המוסד הקהילתי המשותף – חדר האוכל. ביטויים נוספים לקהילתיות הייתה יוזמתם של מספר חברים ("צוות עץ וצל") לקדם נטיעת עצים בקבוץ – ניטעו עצים לאורך כביש בית הלבוש, באזור חדר האוכל ולאורך הדשאים המרכזיים. וכן התערוכות של יצירות חברים, שעיטרו את קירות חדר האוכל חדשים לבקרים.

פעילות הנהלת הקהילה התמקדה בשני מוקדים עיקריים – "שיוך הדירות" והקליטה (נוסף על הפעילות השוטפת).

ההכנות ל"שיוך" בוצעו ע"י שולה אופיר וצוות ה"שיוך". רוב החברים לא היו שותפים למהלכים ולא עודכנו בנעשה.

גם בענייני הקליטה עסקו צוותים מצומצמים – הנהלת הקהילה, המזכירות וועדת קליטה. סומנו שש משפחות, המיועדות לקליטה בשטח המחנה. לא התקיים דיון

בסוגית הקליטה של בן שני ושלישי והתבצע קידום מינימאלי של תהליכי קניה- מכירה של דירות יורשים. החברים עודכנו בהחלטות, אך לא שותפו במורכבות. מכיוון, שלא התקיים דיון ציבורי בשני הנושאים התהליכיים הנסקרים, לא באו לידי ביטוי המחנאות וניגודי האינטרסים בקהילה שאפיינו את הדיונים בתשע"ה. מפעם לפעם נשמעות בחצר הערות בדבר זכויות של קבוצות אוכלוסייה ואי צדק, ימים יגידו כיצד תיפתרנה המחלוקות.

מינואר, במשך מספר חודשים תפקדה המזכירות בהרכב חסר עתה, משהושלם הרכבה נאחל למזכירות עבודה פורייה. במהלך השנה מוסדו מפגשי ההנהלות והנהלת הקהילה וההנהלה העסקית נפגשות לדיון משותף בנושאים שעל סדר היום. ממרץ מעסיקה את החברים סוגיית איוש בעלי התפקידים המרכזיים בקהילה. לצקי רפלאוביץ לא אושרה הארכת קדנציה ומשרת מנהל משאבי אנוש לא מאוישת. שלומי שקד ושולה אופיר סיימו את הקדנציות שלהם. הדיון בהארכת הקדנציות ייערך אחר החגים. בשעה טובה החל מיזם שדרוג התשתיות. דודי שמש מוקמו על גגות הבתים (וגם חוברו לחשמל), והופרדה מדידת המים בבתים. הקיטור נותק מבתי החברים והפרטת המים תחל בינואר 2017.

לקראת סוף השנה שודרגו הדרכים מבית הדר לספריה והדרך בין הברכות ושופצה המרפאה. גדל הבלגן התחבורתי ברחבי הקבוץ מכוניות נוסעות וחונות בלא אמצעי זהירות (נקווה שהדרכים החדשות יקלו על העומס).

גברה המודעות לאיכות הסביבה – הוקמו פינות מחזור וצוות המטפל בחומרים מסוכנים, צוות התשתיות (הקיבוצי) והוועדה הישובית מטפלים במפגעים סביבתיים ובהגנת הסביבה. מערך חלוקת הגז והטיפול בצידוד הגז הועבר מהקבוץ לחברת פז גז.

במהלך השנה הוקם צוות חברותא – קהילה תומכת ומועדון לפנסיונרים צעירים בכפר מנחם. מועדון גיל הזהב המשיך בפעולה סדירה וצוות אצלנו בחצר יזם ואירגן טיולים.

המשיך התהליך של התמתנות המתחים עם תושבי ההרחבה ומוסדו מפגשים בין הנהלת הקהילה מזכיר הישוב ויו"ר ועד האגודה. המחלוקת בנוגע לכספי הפיתוח לקראת הסדרה. התחום המוניציפאלי כמעט כולו מטופל ע"י גורמי הישוב – הדואר עבר לאחריות הישוב וכך גם אשפה, תברואה ומים בשטחי הנוי הציבוריים. בתחילת השנה נחנך בית כנסת יישובי באחת מכיתות "צפית".

על סף התשע"ז נאחל ונייחל לשנה טובה, שיהיה נעים וטוב לחיות בכפר מנחם. שנשכיל לטפח ולפתח את היש, שיתרחב השיח בין החברים וביניהם הנהלות הקהילה,

שנמשיך לקלוט צעירים והם יכנסו לפעילות והשפעה על הנעשה בקהילה, שנמשיך ונטפח את איכות הסביבה וניקיון שטחי המחנה.
נקווה שימותנו השנאה האלימות והגזענות בארץ וברחבי העולם ושנוכל לחלום על התקדמות בפתרון הסכסוכים באזורנו.
לכל החברים, המועמדים והתושבים בריאות טובה, התפתחות ויצירה.
שנה טובה ומבורכת!

יהודית אפרתי

התפתחויות ופעולות בתשע"ו

שולה אופיר סקרה את ההתפתחויות שהתרחשו בקהילה:

קליטה:

במהלך התשע"ו כמעט כל חברי הקבוצה הראשונה סיימו את שפוץ ביתם וגרים בבתיים החדשים, מרוצים ושבעי רצון.
נוסף לכך ייעדנו 6 מגרשים מבונים נוספים ל-6 משפחות בניים לקליטה. מבין 6 המשפחות המיועדות לקליטה 3 גרות כבר מספר שנים בדירות קהילה ל- 3 משפחות יועדו מגרשים מבונים שמפונים עבורם.
התנאי לקבלה לחברות הוא הפקדת הסכומים שיבטיחו את התשלום למנהל עבור המגרש, ותשלומי האיזון לחברים הוותיקים כתוצאה מהמעבר להחלטה שבה התשלום הנדרש למגרש הוא 33%.
זו אינה גחמה, והערמת קשיים על המשפחות, אלא משום שהמנהל מקשיח עמדות מול הקיבוצים ומתנה לאחרונה את ביצוע השיוך לחברים הוותיקים, בראש וראשונה בתשלומים עבור החברים החדשים. כשקלטנו את קבוצה הראשונה בינואר 2015 היינו בתחילת התהליך מול המנהל בתהליך ולא הייתה התניה כזו. 3 המשפחות שאינן גרות בדירה המיועדת להם, ואינם בוחרים באפשרות של קבלה לחברות עכשיו והפקדת הסכום הנדרש, ורוצים לעבור לדירה המיועדת, יש אפשרות של מעבר לדירה המיועדת. התנאים הם של שוכר דירה וחתימה על הסכם שאומר שבשלב של התקדמות תהליך השיוך ודרישת הקיבוץ והמנהל לתשלומים, עליהם לשלם את הסכומים הנדרשים. במקרה של אי תשלום מכל סיבה שהיא תהליך הקליטה מפסק הדירה תשוך למישהו אחר.
קבלה לחברות בדירות ירושה - יש גם אפשרות להתקבל לחברות בדירת ירושה. וזאת לאחר העברת הדירה ע"י היורשים לנקלט ובמסמכים הנדרשים. הקבוץ לא מתערב בהסדרים הפנימיים של המשפחות.
יש מספר משפחות בניים שנמצאות בתהליך הקליטה מזה זמן רב, לכשתפתח אפשרות הבנייה או כל אפשרות אחרת, להן יש זכות ראשונים בתהליך.
נקבל בברכה את הבנים המעוניינים להתחיל בתהליך הקליטה, בידיעה שקבלת אישורי הבניה מותנית בסיום תהליך השיוך.

תהליך השיוך:

יש צוות שיוך העוסק בקידום התהליכים הנדרשים מול גורמי חוץ בעיקר המנהל. חברי הצוות שלומי שקד, תמיר, גלעד, יעד. יחיעם ויוסליה עוסקים בהיבטים הכספיים. איצלה אמון על טיפול בהכנת הדרישות הפזיות כגון מדידות וכו'. ארנון

ודודי דרורי מאדריכל הקיבוץ דרורי עוסקים בכל הקשור לתב"ע, וכמובן צוות התכנון שבאחריותו תכנון התב"ע. אני מרכזת את צוות השיוך. המנהל מאפשר לקיבוצים לעשות שמאות מקדמית של עד 10, שתעשה ע"י שמאי של המנהל. ניצלנו את האפשרות וביקשנו לבצע את השמאות כדי לקבל אינדיקציה לעלות המגרשים. בעת הפניה למנהל תערך שמאות לכל מגרש ומגרש. אנחנו ממתינים כבר כחודשיים לבצוע השמאות. בינתיים מטפלים בבעיות שונות שחלקן היו ידועות, וחלקן עולות עכשיו שקשורות לתב"ע או למגרשים ספציפיים. חלופות השיוך – יש 3 חלופות לשיוך אחת מהן היא חלופת האגודה – חלופה זו הוצעה ע"י התנועה לפני מספר שנים ושמעוניה קניית כל המגרשים המיועדים לשיוך ע"י האגודה בין אם הם מאוישים ובין לא, והם בבעלות האגודה כלומר הקיבוץ. האגודה היא זו שמחכירה את המגרש לחבר בהסכם חוזי. החבר שאי למכור את המגרש או להוריש אותו. על פניו יש יתרונות לחלופה זו לעומת 2 החלופות האחרות: אחד היתרונות הוא הכסף. הסכום שישלם החבר על המגרש יקטן משמעותית משאר החלופות מכיוון שבמקרה הזה ניתנת הנחה. מכיוון הקיבוץ משלם על כל המגרשים והם רכוש האגודה, המנהל למעשה "יוצא" משטח הקיבוץ. אין יותר צורך בטובות המנהל. ההסכמים הם עם הקיבוץ. התנאי להעברת מגרש הוא כמובן קבלה לחברות. החסרון הגדול של החלופה הוא התשלום הנדרש מהקיבוץ על כל המגרשים המבונים והמיועדים לבנייה גם אם לא אושרו עדיין בתב"ע. עד כה חלופת האגודה לא הייתה על הפרק מכיוון שהיא נתקפה ע"י בג"צ ולא היה ברור אם היא ישימה. לאחרונה מכיוון שהערעור עליה נדחה ע"י בג"צ, הצוות התחיל בבדיקת משמעות החלופה באופן ספציפי לכפר מנחם. המתווה הוצג ב- 2 הנהלות הקיבוץ, וכמובן שנושא יוצג יוסבר לחברים עד לקבלת החלטה.

פינות מחזור ופינוי אשפה:

פינות המחזור מפוזרות ברחבי הקבוץ ובחלקן מכלים לסוגי אשפה שונים לבקבוקים, קרטונים, גזם, גרוטאות ביתיות. החברים מתבקשים להקפיד על פיזור סוגי האשפה השונים במקומות המיועדים להם. בשום פנים ואופן אין לזרוק פסולת בנין בנקודות המחזור, או ליד פחי האשפה, או בתוך פחי האשפה. פסולת בנין צריכה להיות מפונה לאתרי פסולת בנין מורשים. בעת פינוי האשפה פח שנמצאת בו בסביבתו פסולת בנין לא מפונה ע"י משאית האשפה. גזם יפונה אך ורק מנקודות איסוף הגזם המסומנות הוא לא מפונה ע"י משאית הגזם ממקומות לא מסומנים. אם יש למישהו צורך בעזרה בעיה בהשלכת הגזם או גרוטאות ביתיות, אנא תבקשו סיוע ונעזור. תקפידו בבקשה על השלכת הפסולת במכלים המתאימים. הרבה זמן, מאמצים, כסף בנושא האשפה. אנא תקפידו על הפרדת האשפה לסוגיה לטובת כולם.

פעולות שונות:

דודי שמש - פרויקט התקנת הדודים הסתיים בהצלחה. הפרויקט מורכב מהיבטים רבים - מעשית, כלכלית, אישית וחברתית. התקנת הדודים נעשתה בכל דירה ודירה ומכך מעורבות של כל משפחה ומשפחה החל מהתשלום עבור הדוד, בחירת הדוד ומיקומו וכו'. נדרשה כניסה לכל הדירות בקיבוץ ולא אחת עבודות שונות של הריסה ותיקונים. רונן סעידי ניצח על העבודות מול כל בעלי המלאכה השונים והכתובת לחברים תוך גילוי הבנה וסבלנות מצד כולם.

כבישים - גם פרויקט כביש הספריה לקראת סיום לרווחת כולם. צריך עדיין לטפל בגינון בכל האזור. יש עוד דברים קטנים שצריך להשלים. את עבודות הכביש ליווה אביטל פטיש.

מרפאה - המרפאה נמצאת בשלבי שיפוץ אחרונים וזה ארך יותר זמן ממה שתוכנן. השיפוץ התקדם בשלבים מכיוון שתוך כדי עבודה מצאנו צורך להוסיף לתכנית הבסיסית עבודות נוספות כי שנים רבות לא נגעו במרפאה .

שיפוץ המטבח - התקבלה החלטה בהנהלות על שפוץ המטבח כדי להתאימו לדרישות משרד הבריאות.

המלתחות משני צידי חדר האוכל תשופצנה .

חדר אוכל - הותקן מזגן מיני מרכזי בחדר האוכל הדרומי המשפר רבות את האקלים בכל חדר האוכל.

גיזום עצים - בסיועו של רמי לפידות ושיתוף פעולה של אביב כהנא טיפלנו בגיזום עצים בגובה. נגזמו עצים שהיה חשש שהצלו על קולטי דודי השמש . כמו כן נגזמו עצים שענפיהם היו סכנה לגגות, או חשש לשבירת ענפים. מספר דקלים נפגעו והתמוטטו כתוצאה מחדקונית הדקל שפגעה בדקלים רבים ברחבי הארץ. תשתיות - משפרים דרכים ושבילים ברחבי הקיבוץ וכמובן תיקונים שונים של שברים במערכות שונות.

שנה טובה בריאות ושמחות לרוב

שולה אופיר.

בסימן השנה החדשה, סיפרו 6 חברים ומועמדים על התחלות חדשות ואלו דבריהם:

דקלה וניר חומסקי – לטפל בקליטה בחכמה

דקלה וניר חומסקי וילדיהם – זיו בת 14.5 לומדת בצפית, עדי בת 11.5 לומדת באלה ושי בן 4 מתחנך בגן דקל. חזרו לכפר מנחם אחרי 15 שנים בניצנים. דקלה היא מרפאה בעיסוק ומנהלת את המכון לריפוי בעסוק של קופ"ח כללית באשקלון.

ניר הוא מורה לחנוך גופני ומחנך בצפית.

דקלה: זו התחלה חדשה – ישנה. מצד אחד זה לחזור הביתה, זה תמיד נשאר בית בסוף. מצד שני, הכל מאוד השתנה פה, מאז שעזבנו. הכל מאוד גדל. בשבילי תושבי ההרחבה היו חדשים כשהגענו, לא הכרתי אותם. ניר הכיר הרבה אנשים מעבודתו ב"צפית".

אנחנו בעצם עזבנו, ב 2001, כזוג צעיר בלי ילדים, כשלא היינו חברי קיבוץ כי רוב החברים שלנו עזבו, והיתה הרגשה שאין עם מי להיות. עכשיו זה התהפך. חזרנו, כדי שלילדים שלנו יהיה איפה ועם מי להיות וגם כדי שיהיה לנו בית משלנו. לא היו לנו ממש חששות. היה לנו עצוב לעזוב את ניצנים, אבל זה היה למען מטרה טובה.

השנה החולפת כאן הייתה שנה של התאקלמות. הילדים חשו שינוי לטובה והתאקלמו מהר מאוד, התחברו ונקלטו (זיו אומרת שהן לא מתגעגעות לניצנים). אנחנו היינו צריכים להתרגל לשינויים – גם לארגן בית יותר גדול מהבית שהיה לנו וגם להכיר חברים ותושבים חדשים. בגן של שי פגשתי בני קיבוץ שהם יותר צעירים

ממני בהרבה, ולמרות שידעתי מיהם, היה תהליך של להכיר אותם מחדש. משימת התארגנות נוספת היתה קשורה לסביבה – איפה עושים קניות, איפה מבליים וכו'. היו לנו ציפיות, שלילדים שלנו יהיה יותר טוב (בגלל זה באנו) וזה התממש במלואו. ניר: אני באופן כללי מאוד מרוצה מהקהילה. פגשתי פה הרבה אנשים שלא הכרתי ונעים לי להיות איתם. התרבות פה מאוד מפותחת – החגים, הפעילויות והאירועים, ונעשים ברמה גבוהה, מה שמצביע על כך שהקהילה חזקה ותוססת. דקלה: אנחנו נמצאים בתהליך של קליטה ורואים את עצמנו חברים בעתיד. אנחנו למודי ניסיון מתהליך הקליטה בניצנים, על רקע זה אני חושבת שאת הקליטה צריך לנהל ולנווט בחכמה. מצד אחד לצעירים יש רצונות, שלעיתים לא עולים בקנה אחד עם הרצונות של הקבוץ. מצד שני, הקיבוץ כקיבוץ רוצה "לשמור על עצמו" בכל מיני רמות. בעיני יש לראות את כל מערכת השיקולים ההדדית, ולא לחשוב שצד אחד רוצה ברעת האחר. המטרה היא משותפת, ולא צריך ללכת אחד נגד השני, אלא ביחד. באופן כללי אנחנו אנשים ש"מורידים להבות" ולא יוצרים להבות. (אולי לא סתם שי אוהב את סמי הכבאי?), אנחנו נגד התלהמות ו"עליהום", ואנחנו מקווים שתהליך הקליטה יצליח. מאחלים שנה טובה, שנת שלום בפנים ובחוץ.

לירון וידי שקד - יש פה הרגשה של בית

וידי ולירון שקד ושלושת ילדיהם מאי 12, דניאל 10 ויונתן בן 6 חזרו לקבוץ אחרי 12 שנה שלא היו בארץ. הם חזרו ארצה בקיץ 2014 בימי "צוק איתן" התמקמו בהרחבה והתקבלו לחברות עם קבוצת ה-13. בתחילת שנת 2015, הגרילו את ביתם, ששימש בעבר כבית ילדים, שיפצו אותו והפכו אותו לבית אמיתי, ובתחילת ספטמבר נכנסו לביתם המשופץ בקיבוץ. וידי היא ארכיטקטית ועובדת בוועדה לתכנון ובניה של מועצת "יואב". לירון עובד במיקרוסופט. שלושת הילדים לומדים בבית ספר "האלה".

"לא היינו בארץ 12 שנים", מספר לירון, "עזבנו את הארץ כרווקים ועברנו לפאריז ומשם לסיאטל שבארצות הברית וחזרנו לארץ כמשפחה מגובשת עם שלושה ילדים שנולדו כולם בארצות הברית. הבית ששיפצנו ובו אנו מתגוררים כיום היה בעבר הכיתה שבה למדתי וישנתי ("כיתת שקד") (מכתה א' עד ו', כך שהעובדה שאני חוזר לקיבוץ בדיוק לאותו בית שגדלתי בו, זו תחושה נהדרת וזה מבחינתי סגירת מעגל". "עבורי זאת לא חזרה לקיבוץ אלא התחלה חדשה לגמרי" מסבירה וידי, "מעולם לא גרתי בקיבוץ. חזרנו ארצה בקיץ 2014, הימים - ימי "צוק איתן" הילדים מבוהלים מהאזעקות, לא מבינים את המציאות אליה נקלעו, לא מתורגלים בריצה למקלטים וחדרי ביטחון. לקח להם זמן להסתגל לחיים החדשים ולשפה. אני זוכרת שליום השואה הם קראו בטעות יום השועל. האנגלית שלהם הייתה טובה הרבה יותר מהעברית ועד היום הם מתקנים אותנו ואת המורה כשאנחנו טועים באנגלית. אך עם כל הקושי, אני חושבת שהנחיתה בקיבוץ ריככה והקלה על כל המעבר

וההסתגלות כי הרגשנו עטופים במשפחה וחברים שעזרו וזה הקל מאוד את החזרה לארץ.

את הבית תכננתי לבד – הפיכת הבית מבית ילדים לבית מגורים הייתה מאוד מאתגרת ומעניינת ואנחנו מרוצים מאוד מהתוצאה הסופית. הבית שבנינו יפה מאוד ונוח, המקום מרכזי ואפשר ללכת ברגל לכל מקום".

"בעבר לא יכולתי לדמיין, שיהפכו כיתה לבית מגורים" אומר לירון "כאמור, נכנסנו לכיתה שקד כך שמהצד שלי המשמעות היא שהילדים פה דור רביעי, יש משהו מאוד מיוחד במימד של ההמשכיות במקום כזה – הכרות רבת השנים עם האנשים והסיפורים. האפשרות לגור קרוב למשפחה, ליד הסבים וליד האחים שלי מקבלת משמעות נוספת עבורי ועבור הילדים".

"חזרנו, כי היינו שנים רבות במקום רחוק." מוסיפה וידי "היינו מבקרים כל שנה למשך חודש וזה תמיד לא הספיק לנו. היום בקבוץ אנחנו קרובים למשפחה (גם הגרעינית וגם המורחבת).

אומנם בהתחלה היו קשיי קליטה והילדים שאלו כל הזמן למה החזרנו אותם. אבל היום, אחרי שנתיים, הילדים מצאו את מקומם והם מאוד מאושרים. אני אישית לא חשבת לעולם שאגור בקיבוץ. גרתי בניו יורק ואחר כך בפריז ובסיאטל כמשפחה, בכל מקום שהייתי עבדתי קשה כדי ליצור את התחושה של הבית. זה לא תמיד צלח. משהו היה חסר. ויחד עם זאת חשתי מהמעבר לקיבוץ, כי תמיד אמרו לי שקיבוץ זו קהילה סגורה. ברגע שנחתנו כאן החששות התבדו. היום אני רואה את הדברים היפים, היו קשיים בהתחלה והייתי צריכה להתמודד, היינו צריכים להתאקלם לחיים בישראל ולהסתגל והקיבוץ הזה הפך את כל הקשיים להיות קלים יותר.

כשהגענו לכאן הבנתי שחזרנו למעין חממה – מקום שעוטף אותך. הנגישות משמעותית, היכולת ללכת ברגל לכל מקום, ללכת לפעילות השומר הצעיר, לחוגים, לסבא וסבתא.

בשנתיים שחלפו תרמתי בפן החברתי והקהילתי בעיקר בחגים. המעבר הציף את הילדים והיינו עסוקים איתם, עכשיו אני מקווה שנתפנה יותר לחיי הקהילה. אחרי הכל... סוף סוף זה הבית שלנו."

עמית לפידות – טייס באל על – עבודה מרחיבת אופקים

עמית לפידות נשוי למיכאלה ואבא לאביתר, אריאל ואלונה.

אחרי שנים רבות בחיל האוויר (מגיל 18 שנים) החל עמית לעבוד כטייס באל על. התלבטתי, לפני שיצאתי לעבוד באל על, לא הייתי בטוח שאני רוצה. חיפשתי עבודה שתאפשר לי פרנסה יציבה להרבה שנים, תוך אפשרות להיות קרוב למשפחה ולפתח את התחביבים שלי.

גם בחיל האוויר נהניתי מהעבודה והרגשתי שאני עושה משהו חשוב - לא בחרתי להתקדם לתפקידי פיקוד והדרכתי בבית ספר לטיסה, אבל הרגשתי שזה הזמן לבדוק עיסוקים נוספים. לא רציתי לסיים את כל החיים המקצועיים שלי בחייל ורציתי לגוון את תחום העיסוק המקצועי שלי (אני ממשיך להדריך בבית ספר לטיסה במילואים).

באל על אני רואה קרירה להרבה שנים. אני לא מצטער על ההחלטה, אבל אנחנו כמשפחה עדיין לומדים איך להסתדר עם המציאות, שהתפקיד מכתוב. העבודה באל על משנה את אורח החיים. זו לא עבודה רגילה בה יוצאים בבוקר מהבית וחוזרים בערב. זו עבודה, שכל שבוע אתה נעלם מהבית לכמה ימים ואחר כך אתה כמה ימים בבית לפצות את הילדים. לכן זו עבודה מאוד משפחתית – המשפחה צריכה להחליט עליה ולהתגייס למענה. מיכאלה והילדים התרגלו לרצף הזה.

באופן אישי, נפתחים לפני אופקים חדשים – אני נחשף להרבה מאוד מקומות, מאכלים, שפות, מוזיקה. תרבויות ומנהגים, חצי מהחיים אני נמצא במקומות אחרים (לא בארץ ולא בקבוץ).

מבחינת הקבוץ, החיים מצטמצמים למשפחה, כי אין לי הרבה זמן (לכן גם עזבתי בצער את מזכירות הקבוץ). באופן אישי, אני רוצה להגיע למשרה ניהולית בקבוץ, אבל בזמן שעומד לרשותי, זה לא מתאפשר.

תחושת הבית שלי, לגבי הקבוץ לא השתנתה – כאן זה הבית! בדרך כלל אני נמצא בערים גדולות, אני לא יוצא לכפרים, אי אפשר להשוות קבוץ מול עיר גדולה. דעתי על הקבוץ לא השתנתה בעקבות העבודה באל על. יתרונותיו ומגבלותיו נראים לי אותו הדבר.

איחולי לקבוץ :

אנחנו נמצאים בתקופת מעבר לגבי דמות הקבוץ – מקבוץ שיתופי של העבר, לכיוון שאולי הולך לשוב קהילתי. אני מאחל לנו, שנשמור על מרכזי הקהילה שלנו, כמו חדר האוכל, החגים, הבריכה – כל הדברים שמחברים את כולנו יחד ומחברים אותנו בין העבר לעתיד.

אני מאחל מאוד, שהדור הצעיר ישתלב בהנהלת הקבוץ ויעזור בקליטה של צעירים נוספים וחזרת בני קבוץ הביתה כחברים.

ירדן יוריש מטפלת בדיקור וצמחי מרפא סיניים

ירדן יוריש נשואה ליוסי ואמא לניצן. סיימה 4 שנים של למודי רפואה סינית עתיקה. היא התמחתה בטיפול בדיקור וצמחי מרפא סיניים. במהלך השנה החולפת עבדה בקליניקה לימודית בנס ציונה, וטיפלה בקליינטים בהנחיית מוריה. באוגוסט סיימה את לימודיה וכעת היא החלה לעבוד לבד בקליניקה בנס ציונה והיא מתכננת את דרכה כמטפלת.

לדבריה, תפישת הרפואה הסינית את גוף האדם, בריאות, חולי וטיפול, שונה מתפישת הרפואה המערבית לה אנו חשופים. ירדן ממליצה להחליף ראש ולתת צאנס לרפואה האלטרנטיבית.

הרפואה הסינית נותנת מענה למגוון רחב של בעיות, החל מכאבים שונים וסימפטומים של מחלות, כגון מתח נפשי ולחץ, בעיות עיכול, כאבי גב, בעיות גניקולוגיות ועוד. ירדן מדגישה, כי היא מאמינה במקצוע ואוהבת אותו ומאמינה שאנשים יכולים להפיק תועלת רבה מטיפולים ברפואה הסינית. הטיפול מומלץ למחפשים חלופה או טיפול משלים לרפואה הקיימת, ולמבקשים טיפול שיתייחס ויותאם אליהם אישית וייקח בחשבון את הנפש לצד הגוף. אין מניעה כמובן לשלב את הטיפול ברפואה הסינית במקביל לטיפול ברפואה הקונבנציונלית, ואף מומלץ.

היא מתארת בקיצור את תפישות הרפואה הסינית ואת תוכניותיה :

הרפואה הסינית תופשת את הגוף כמכלול המורכב מהגוף הפיזי שלנו ומהנפש, המחשבות, והאופי שלנו. את גוף מרשתת רשת של מרידיאנים – ערוצים בהם זורמת אנרגיה זו. כל מרידיאן מיוצג ע"י איבר גוף אחר (למשל: כבד, לב, ריאות וכו') ולכל איבר מיוחסות תכונות משלו ותחום אחריות משלו. מחלה או אפילו כאב מעידים, על פי הרפואה הסינית, על חסימה בזרימת האנרגיה של אחד המרידיאנים. הטיפול מיועד להניע ולפתוח את חסימות האנרגיה בגוף וזרימת האנרגיה תאפשר החלמה של המחלה או הכאב.

החודש פותחת ירדן קליניקה בקבוץ ומזמינה נשים, גברים, נערים ונערות (ובהמשך גם ילדים וילדות) לחוות את עולם הרפואה הסינית. זהו מקצוע שיכול לעזור לכולם, הוא בטוח ועדין, והרבה אנשים יכולים להפיק תועלת מהחשיפה לעולם הרפואה הסינית (כרגע מעט אנשים נחשפו אליו).

ירדן אומרת: "זה מאוד מרגש אותי להתחיל לעבוד במקצוע אותו למדתי. אשמח לטפל בכל מי שמעוניין בטיפול שהוא קצת שונה מהמוכר לנו, אבל בהחלט בעל תוצאות מורגשות ונראות לעין. כולם מוזמנים!

יש גם חששות – קודם כל לעבוד לבד ולהתחיל להיות עצמאית, זה משהו שלא עשיתי אף פעם, אבל יחד עם זאת מלווה גם בהתרגשות גדולה, במוטיבציה וברצון להצליח.

זה סיכון, אבל זה גם פה בבית, שזו מבחינתי סביבה תומכת ומחזקת. אבדוק גם אופציה בהמשך להשתלב בקופות החולים."

לקהילה שלנו אני מאחלת לקראת השנה החדשה שנלמד לקבל האחד את השני, שנצליח לגשר על פערים ולחיות בהרמוניה, אפילו כאשר אין הסכמה על כל דבר. שנצליח לראות את האדם שמעבר לדעה או לצד שהוא מייצג, שנניח לשיפוטיות ולפוליטיקה ושנחיה בכבוד ועזרה הדדיים.

לירדן איחולי הצלחה חמים!

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי.

נסתיימה עונת הרחצה הרבה תודה ליוסי שרון אשר על הממלכה

ליונתן דביר אשר על ההפעלה

לאוריין בן חורין המצילה

תודה מיוחדת לליאורה בן חורין על תרומתה לפעילות בבריכה

וכן על שחיית הבוקר וההתעמלות במים.

להתראות בקיץ תשע"ז.

גפילטעפיש

כ- 25 קציצות לק"ג

קונים קרפיון טרי ומבקשים מהמוכר להפריד את הראש והזנב ואת האידרה (את הראש לא לחצות) ולטחון טוב (פעמיים).

התערובת:

- 1 ק"ג קרפיון טחון
 - 2 בצלים גדולים מרוסקים במג'ימיקס (לסחוט היטב את מיץ הבצל).
 - 5 כפות קמח מצה
 - 1/2 כפית פלפל לבן
 - 1 כפית מלח
 - 4.5 כפות סוכר
 - 3 ביצים
- לערבב הכל ביחד.
להניח לפחות 20 דקות לנוח.

הציר:

- בסיר גדול ושטוח ממלאים מים, שמים את הראש ועצמות הדג.
חופן קטן פלפל אנגלי.
5 כפות סוכר.
1 כפית שטוחה פלפל לבן.
2 כפיות מלח.
2 בצלים גדולים פרוסים.
3 גזרים.
מרתחים ומבשלים כחצי שעה, טועמים ומשפרים טעם.
- ליצור קציצות ולהכניס לציר (לפני הכנסת הקציצות להוציא את הראש והעצמות).
אם רוצים ציר מאוד קרוש אפשר להכניס אותם שוב אחר כך.
לבשל את הקציצות בציר לפחות חצי שעה.

חג שמח ובתאבון

בישלו והמליצו: ליאורה בן חורין, סיגל סעידי, עדנה קפלן.

התפתחויות בתוכניות של מיסוי הקיבוצים:

בעקבות תכניות האוצר לערוך שינוי בדרכי גביית המיסים (ובטוח לאומי) מקיבוצים מתחדשים ושיתופיים, נצטרך לבצע התאמות ושינויים.
התנועות הקיבוציות עומדות על כך, ששינוי החקיקה ייעשה בהסכמה עמן, יבטיח ויבצר את אורחות החיים הקיבוציים ואת עקרון הערבות ההדדית והשותפות בין חברי הקבוץ.

התנועות מקוות כי תצלחנה להוציא את סעיף המיסוי מחוק ההסדרים וכי יחוקק חוק מיסוי חדש לקיבוצים מתחדשים, באמצעות חקיקה ראשית בכנסת.

המחלוקות בין התנועות הקיבוציות והאוצר נוגעות ל- 3 נושאים עיקריים:

*גביית מס הכנסה ישירות מהחבר (ולא מהקיבוץ) מהווה למעשה פירוק של השותפות הקיבוצית.

*כלי הגבייה המוצעים הם פגיעה אנושה בקיבוץ כמערכת יצרנית משותפת, תוך הטלת חובה לקיים יחסי עובד-מעביד בין הקבוץ לחבריו, ללא מתן זכאות לקבלת שירותים מבטוח לאומי. כשאר אזרחי המדינה.

*התנועות הקיבוציות חולקות על גובה תשלום המס הנוסף, שהאוצר מבקש להטיל על הקיבוצים ורואים בו גביית יתר.

התנועות מבקשות לשמור על הקבוץ הישראלי, להגן על עקרונות השותפות והערבות ההדדית, המהווים עוגן למהות אורח החיים הקיבוצי.

המאבק מתנהל ב-4 גזרות:

*מאבק פוליטי מול חברי הממשלה וחברי הכנסת.

*מאבק מקצועי מול רשות המיסים ואגף התקציבים באוצר.

*מאבק משפטי מול גורמי המשפט בממשלה ובכנסת והערכות לעתירה לבג"ץ.

*מאבק תקשורתי מול אמצעי התקשורת והרשתות החברתיות.

בינתיים הממשלה אישרה את גזרות המיסוי הקיבוצי. הצעת החוק עוברת כעת לכנסת להמשך הליך החקיקה.

התנועות הקיבוציות נערכות למאבק על כך שהדיון על מיסוי חברי הקיבוצים יוצא מחוק ההסדרים ויועבר למסלול חקיקה רגיל בכנסת

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

**עם עופרה, עלוה ויוסי
אנו אבלים
על מות חברתנו
אילנה אליאב**

ביטוח חקלאי

אגודה שיתופית מרכזית בע"מ

חברים ותושבים יקרים!

מזה שנים רבות, מבטחת ביטוח חקלאי את מרבית רכושו של הקיבוץ ופעילויותיו כחלק מזיהוי הצורך הגובר והולך בכלל ובקיבוץ בפרט, הקימה החברה לפני מספר חודשים אגף לביטוח חיים ויצרה עבורכם את פוליסת "ערבות לחיים".

ייעודו המרכזי של ביטוח החיים הוא ליצור למשפחה מקור הכנסה נוסף במקר פטירת אחד מבני הזוג חס וחלילה, אשר עלול לגרום לפגיעה משמעותית בהכנסת המשפחה וכתוצאה מכך, לשינוי קיצוני באורח חייה.

לפוליסת "ערבות לחיים" של ביטוח חקלאי מספר יתרונות בולטים על פני המתחרים:

1. תעריפי ביטוח נמוכים משמעותית ביחס לענף לכל תקופת הביטוח (עד 40%).
2. תנאי ההצטרפות לביטוח הם מהגמישים ביותר – לדוגמא, ניתן להצטרף לביטוח גם בגיל מבוגר וללא התחייבות לסכום ביטוח מינימאלי.
3. ביטוח חקלאי הינה חברה הנמצאת בבעלות הקיבוצים, ולכן אנו רואים את הדאגה לחברי, לתושבי ולשכירי הקבוץ כמשותפת.

בתקופה הקרובה יצרו עמכם קשר נציגי המוקד הטלפוני של ביטוח חקלאי, על מנת ליידע אתכם על הזכויות, המחרים והתנאים להם אתם זכאים. חשוב לנו לציין כי רכישת הביטוח אינה חובה ותלויה אך ורק בהחלטתכם ובצרכיכם האישיים. במקר של מות מבוטח, חס וחלילה, סכום הביטוח יעבור למשפחה ולא לקיבוץ.

נשמח לראותכם בין לקוחותינו
ביטוח חקלאי - מוקד ביטוח חיים
*8654

ושוב אני כותבת והפעם – לשם שינוי – בשמחה –
אני רוצה לברך את יזהר זלינגר ואת "הוועד" של הנוי – שלומי ושולה – על שסוף סוף הצלחתם לבצע בצורה יפה ונכונה, את הניקוי, העריכה והשתילה של חלקת שבעת הילדים, שנתן בזה כבוד למקום ולילדים.
כמו כן, אני חייבת להוסיף ולברך את נירה שויאר, שעבדה קשה – ניקתה וסידרה את חלקת הנופלים (החלקה הצבאית) וגם שתלה צמחים חדשים. העבודה נעשתה במשותף עם יאיר הגן.
ברוכים תהיו על המבצע.
תלמה

תאגיד "הנגב אגודה שיתופית"

תאגיד אחזקות "הנגב" נבנה על בסיס קואופרטיב התחבורה "הנגב" אשר נוסד בשנת 1947.

50 שנה פעל קואופרטיב זה למען משימה אחת והיא הובלת תוצרת חקלאית ותעשייתית למשקים החברים בו, בתוספת עבודות חוץ ללקוחות מזדמנים. החל משנת 1998 הוחלט להפכו לתאגיד אחזקות ולחזק את פעילותו ע"י הכנסת שותפים לפעילויות השונות וכמובן, לפצל פעילויות אלה לתאגידי משנה.

כך קמו התאגידי הבאים:

1. קואופרטיב תחבורה "הנגב והערבה" בשותפות עם "תעבורה" 50% לכל אחד.
2. "מוסד הנגב המרכזי" בשותפות עם "תעבורה" 50% לכל אחד.
3. תאגיד ד.א.נ. – שותפות של 50% אגודת הנגב עם חברות הדלק "אלון" ו "דלק".
4. תאגיד תפעול של תחנת הדלק במסמיה עם "דלק" או "אלון".
5. תפעול חנות "אלונית" עם חברת הדלק אלון.

תאגיד האחזקות מוחזק ע"י 29 קיבוצים. תשעה קיבוצים של משקי הדרום ו – 20 קיבוצים של משקי הנגב. כל התאגידיים ממוקמים בצומת ראם (מסמיה). היקף הפעילות הכוללת של כל התאגידיים הוא כ- 160 מיליון ₪. האגודה מחלקת דיבידנדים קבועים לכל הקיבוצים מזה 10 שנים. מנכ"ל האגודה הינו **יואל פקרמן** מקיבוץ עין השלושה אשר מנהל אותה ביד רמה מאז נוסדה ואף לפני כן.

יו"ר האגודה מאז היווסדה במשך 18 שנה היה **אורי אשל** מקיבוץ חצור ולאחרונה החליף אותו **אבנר ברזילי** מקיבוץ נגבה. לאגודה קיימת מועצת מנהלים וועדת ביקורת הנבחרים באסיפת חברים פעם בשנה, בה מחליטים על חלוקת עודפים ומאשרים את הדוחות הכספיים. כל אחת מהוועדות מקיימת ישיבות מסודרות בכל רבעון. חברי דירקטוריון האגודה משמשים כדירקטורים בכל תאגידי המשנה.

אנו מאחלים לכל החברים באגודה שנה טובה, פורייה, עמוסה בגשמים והמשך של שגשוג וצמיחה.

הנהלת אגודת הנגב.

מסיפורי המקום
משהו על פואד.
שואף הקרבות.

בתום שישה שבועות מסיום מלחמת ששת הימים עזבנו את הרמה וירדנו דרך כל סיני והגענו לפאתי תעלת סואץ. כוח של כפלוגה בערך, הועברנו מגדוד 82 חטיבה שבע לגדוד 53 שהוקם מגדוד בית הספר בג'וליס. נכנסנו לקו במקום חטיבה 60 שהייתה חטיבת שרמנים מילואים, שישבו שם מאז המלחמה הם ישבו במרחק של כק"מ מהמים, ואנחנו נכנסנו פלוגה במקום חטיבה.

מסתבר שלפני הפריסה היה תקוע ג'יפ עם מפות ומכשיר קשר, כל זה סמוך למי התעלה. הג'יפ היה של סיירת 7 שערב קודם ירו לעברה מכוון מעבר לתעלה ופגעו במ"פ שלושה כדורים ברגל. המ"פ היה אורי אור הוא פונה וכך נשאר הג'יפ על צידו בשטח. מטווח ומאום. סיירת 7 איבדה הרבה אנשים במלחמה. וכך נשלח והגיע תגבור לשטח. פואד אז מ"פ סירת שקד, ריכז את חייליו והנותרים מסיירת 7 והכין אותם מורלית לערב, כולם ישבו / נשענו על הטנק שלי שעמד במקום נמוך (עמדת מסתור). הם ישבו על החול המדברי ושמעו את המילים הבאות: פואד פצח ואמר "אנחנו הולכים בחושך להביא את המפות וכל מה שהייה בג'יפ שלנו אנחנו נגיע אליו לפני שהמצרים יגיעו" צריך לזכור שהמצרים היו מעבר לתעלה מרחק נק"ל[1]. עד עכשיו הם לא עברו את המים, רק ירו מרחוק. "בכל מצב" המשיך פואד "אנו חוזרים עם הציוד אומנם לא כולנו נחזור אבל את המשימה נבצע עד תומה!" אני יושב ומביט בפרצופיהם ובעיניהם, ואני מפחד בשבילם, אפילו הכרתי חלק מהם, אפילו שתיים מהנפשות הפועלות היו מכפר מנחם לבי נחמץ. אבל הם חזרו עם כל הציוד ורק הג'יפ הפגוע נשאר בשטח כולם הגיעו בריאים ושלמים. שום מצרי לא הרים את ראשו מהשמיכות אותו לילה..

איתי ישראל

בראש השנה

כשנפצתי באף.

גם זה היה בראש השנה. פעם בחגים סדרו שולחנות ארוכים, היו מעמידים חביות ועליהם קרשים, כשישה מטר וממשיכים לאורך כל הדשא. את הספסלים היו בונים כך - מניחים בלוקים ועליהם קרשים רוחב עשרים ס"מ. מניחים אותם ברצף לאורך כל השולחנות. על השולחנות פרשו מפות.

מלבד החג יש גם את אחרי החג. ויש ילדים משחקים, (אנחנו)... כמו בכל דבר חדש שנפל לידינו, העמדנו אחרי פרוק החג את הקרשים בשיפוע על החביות ורצנו למעלה כמו לפסגת הר וקפצנו לדשא מגובה של כמעט שני מטר. קפצנו עוד ועוד עד שהינו צריכים להמציא משהו חדש. אחד הילדים שם חבית הפוכה ז"א עם הפתח כלפי מעלה, והוא רץ וקפץ לתוך החבית. ולא קרה כלום, למרות שהנחיתה קצת יותר קשה מנחיתה על דשא. אני ניסיתי אחריו לעשות כמוהו, רצתי למעלה בקרש המלוכסן וקפצתי לתוך החבית, כדי ליפול לתוך החבית הסתכלתי למטה. החבית הייתה אז גבוהה ממני ובעודי מביט למטה, האף נתקע ונחבל קשות מהחבית. הובהלתי למרפאה כשאני שוטט דם. ד"ר ציקל היה אז בחו"ל והמחליף שלו היה כבכול קיץ ד"ר יעקובי שהייה רופא מנתח על פי מקצועו הוא עשה לי הרדמה מקומית ותפר את הדרוש תיקון.

איתי ישראל

האם ראית כבר את התמונות, הסרטים וקטעי העלונים המופיעים ברציפות בפייסבוק וביוטיוב, תחת הכותרת, ארכיון כפר מנחם?
אם לא, את/ה ממש מפסיד/ה ותשאל/י את מי שכן ראה.
לידיעתך, וזו בטח לא הפתעה, מה שהועלה עד כה אלה חומרים שצולמו ונכתבו על ידי חברים רבים במשך שנים רבות ונאספו ונשמרו בארכיון בעבודת שימור מסורה ואחראית של שנים רבות.
האם יש לך עניין שחומרים שברשותך ישמרו גם הם ואולי יעלו חיוך על פניהם של ילדיך או נכדיך בעוד שנים?
לנו, פה בארכיון יש עניין!
ולכן, נשמח לקבל מגוון חומרים: סרטים, צילומים ושאר דברים הקשורים בהווי החיים של כפר מנחם.
אם ברשותך קלטות וידיאו/אודיו הקשורות לחיי הקיבוץ נשמח לקבל גם אותן ולהמירן לאמצעים טכנולוגיים מתאימים.
מחכה לשמוע ממך .

אוכמה .

052-8022872

arciv@kfm.org.il

לכל קוראינו היקרים שנה טובה, שנת שלום ובריאות!

שנה של קריאה והרבה הנאה!!!

ספריית היישוב פתוחה כל השנה, למעט בחגים ובערבי חג, בימים שני ורביעי בשעות

17:00-19:00 ובימי שישי בבוקר, בין 8:00 ל-9:00.

לידיעתכם, בין התאריכים 5.10 עד ה-15.10 ספריית הילדים תהיה סגורה (עקב חופשה).

מומלץ להצטייד בספרים בשבוע שלפני ראש השנה!

ספריית המבוגרים תהיה פתוחה כרגיל.

נשמח לראותכם,

רותי ופוריה.

למעוניינים, באתר מתפרסמת רשימת ספרים חדשים, המתעדכנת מדי חודש-חודשיים.

בגיליון הבא של "בקבוץ כפר מנחם" נקדיש מקום לדיווחים מן הוועדות.
רכזי הוועדות הכינו דיווחים.

מועדון גיל הזהב פתח את שערו. מוצעות תכניות מגוונות ומעניינות כולם מוזמנים.
ישר כח למרים קליין ואילנה אורן המרימות את המיזם.

חברים שימו לב!
בין החברים הופץ שאלון אינטרנט בנושא זכויות מקרקעין ודיוור של חברי כפר
מנחם.
השאלון מועבר במסגרת מחקר המנסה להבין את רצונותיהם והשקפותיהם של
חברי הקבוץ, בנים/בנות ומועמדים לקליטה בנושא זכויות מקרקעין ודיוור ובכך
אולי להשפיע על המדיניות המונחת עלינו כל העת. מלמעלה בלי לדעת מה באמת
רוצים חברי הקיבוצים.
ענו על השאלון דעתכם חשובה!
בכל מקרה התשובות הן בעילום שם וחשוב שחברי הקבוץ יענו השאלון.

נהיר לוי (בן אשר) סיים בהצלחה קורס חובלים.
בהתגייסו לצה"ל סיים נהיר כחניך למופת קורס לוי"ז (לוחמה זעירה) חשמל, משם
החליט לכוון גבוהה יותר ועבר בהצלחה גיבוש חובלים ואחר כך השתתף בקורס
חובלים – שנתיים וחצי של הכשרה, שכללה אימונים פיזיים קשים, אתגרים
פיקודיים ומנטליים ולמודי תואר ראשון באוניברסיטת חיפה.
ב- 7.9.2016 הוכתר סגן נהיר לוי כמפקד על ספינת חיל הים ובוגר תואר ראשון
מאוניברסיטת חיפה. *אנהיר ואמשחה הפארה איחולי הפלחה וישר כח*

אשמה ליאון ושמי אל חי שהתגייסו לצה"ל איחולי דפק צלחה ובהצלחה

אמאיה בן אפיה שהשתחררה מצה"ל נחיתה רכה בארצות והתעפרות מוצלחת

*אנורית אלינה והמשחה כולא הפכות חמות
אהלצת הנורה אסנת נכדה לאילה וברק.*

*אמאון קופנאט וכל המשחה הפכות חמות
אהלצת הנורה עמאיה נכדה לשמי ושלי.*

*אסתר ויחיעס וכל המשחה הפכות חמות
אהלצת הנכדה יובל בת אסיו ושלי.*

*אתאמיזים ואמאויס המתחילים שנת לימודים חדשה שנה פורייה אהנה
ויצירתית ובהצלחה.*

